

a odvoláním napadené usnesení tajemníka ze dne 3. 7. 2023, č. j. SMOL/196519/2023, sp.zn. S-SMOL/177455/2023/OKT, se potvrzuje.

Odůvodnění

Dne 4. 5. 2023 podali ■■■■■ ■■■■■ ■■■■■ ■■■■■ ■■■■■ stížnost – námitka podjatosti, konkrétně stížnost na nezákonný postup a nezákonný zásah správního orgánu, který odvolatelé spatřují ve stanovení kontrolní prohlídky stavby „přístavba skladu“ na pozemku parc. č. st. ■■■ k.ú. ■■■■■ a současně podali námitku podjatosti celého nadepsaného správního orgánu, zejména Ing. Jana Miervy. Odvolatelé spatřují na straně MMOI kladnou podjatost ve prospěch ■■■■■ a současně negativní podjatost vůči nim.

Dne 15. 5. 2023 odvolatelé doplnili svou námitku podjatosti, a to tak, že námitka směřuje proti všem správním řízením vedeným MMOI, ve kterých je kterýkoli z odvolatelů účastníkem, námitka směřuje vůči všem úředním osobám MMOI, včetně tajemníka a odvolatelé mají za to, že MMOI má k odvolatelům a paní [REDACTED] rozdílný přístup, který se projevuje nezákonným zvýhodňováním paní [REDACTED] a [REDACTED]. Odvolatelé dále uvedli, že MMOI vyhovuje každému zjevnému obstrukčnímu podnětu [REDACTED] s vědomím, že tímto jednáním [REDACTED] směřuje pouze ke způsobení škody odvolatelům a nevystupuje vůči odvolatelům a jiným subjektům rovnocenně.

Námitkou podjatosti se dle § 14 odst. 3 správního řádu zabýval služebně nadřízený, kterým je tajemník Magistrátu města Olomouce Bc. Jan Večeř. Ten dospěl po zhodnocení všech skutečností k závěru, že úřední osoby v dané věci podjaté nejsou, a proto svým usnesením ze dne 3. 7. 2023, č. j. SMOL/196519/2023, rozhodl o nevyloučení JUDr. Evy Hyravé, vedoucí odboru stavebního, Ing. Bc. Marcely Buiglové, vedoucí oddělení pozemních staveb, Ing. Jakuba Gamby, referent oddělení pozemních staveb a Ing. Jana Miervy, referent oddělení pozemních staveb, z řízení vedených pod č.j. nebo sp.zn.: č.j. SMOL/160069/2023, sp.zn. S-SMOL/129539/2023/OS, sp.zn. S-SMOL/127854/2023/OS, č.j. SMOL/125469/2023/OS/PS/Mie, sp.zn. S-SMOL/233427/2022/OS, sp.zn. S-SMOL/292957/2022/OS, sp.zn. S-SMOL/229400/2021/OS, sp.zn. S-SMOL/185517/2022/OS, č.j. SMOL/336326/2022/OS/PS/Mie, sp.zn. S-SMOL/340418/2022/OS, sp.zn. S-SMOL/237382/2022/OS, sp.zn. S-SMOL/124458/2023/OS, sp.zn. S-SMOL/046066/2023/OS a sp.zn. S-SMOL/003123/2023/OS.

Proti usnesení tajemníka podali odvolatelé odvolání ze dne 18. 7. 2023, které bylo doplněno dne 23. 8. 2023. Tajemník se podaným odvoláním zabýval jak z hlediska jeho včasnosti, tak z hlediska možného uplatnění institutu tzv. autoremedury. Protože neshledal existenci podmínek pro postup podle § 87 správního řádu (autoremedura), postupoval v souladu s § 88 odst. 1 správního řádu a podané odvolání předal spolu se svým stanoviskem k věci dne 24. 8. 2023 Odboru SR KÚOK.

Odbor SR KÚOK přezkoumá soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které mu předcházelo, s právními předpisy s projednávanou věcí souvisejícími. Správnost napadeného rozhodnutí přezkoumá jen v rozsahu námitek uvedených v odvolání, jinak jen tehdy, vyžaduje-li to veřejný zájem. K vadám, o nichž nelze mít důvodně za to, že by mohly mít vliv na soulad rozhodnutí s právními předpisy, popřípadě na jeho správnost, se nepřihlíží. Přitom je odvolací správní orgán oprávněn věc posuzovat samostatně, jak po stránce právní, tak i po stránce skutkové, přičemž je povinen zjistit stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti. Nemůže se tedy omezovat pouze na to, co tvrdí účastníci řízení a rovněž není závislý na zjištění a hodnocení správního orgánu prvního stupně.

Jestliže odvolací správní orgán dospěje k závěru, že napadené rozhodnutí je v rozporu s právními předpisy, nebo že je nesprávné, napadené rozhodnutí nebo jeho část zruší a řízení zastaví, nebo přezkoumávané rozhodnutí nebo jeho část zruší a věc vrátí k novému projednání a rozhodnutí, nebo též zmiňované rozhodnutí nebo jeho část změní. Jestliže odvolací orgán změní nebo zruší napadené rozhodnutí jen zčásti, ve zbytku ho potvrdí. Neshledá-li odvolací orgán v přezkoumávaném rozhodnutí a ani v řízení, které mu předcházelo, nedostatky takové povahy, že by rozhodnutí bylo nutné považovat za nezákonné nebo nesprávné, odvolání zamítne a napadené rozhodnutí potvrdí.

Odbor SR KÚOK v souladu s § 81 a násl. správního řádu přezkoumal odvolání odvolatele, a to jak po formální, tak po obsahové stránce. V první řadě se Odbor SR KÚOK zabýval otázkou zákonných požadavků a náležitostí odvolání, tj. zejména zkoumal to, zda bylo podané odvolání v souladu s § 37 odst. 2 a § 82 správního řádu. Z podaného odvolání tak musí mít být patrné, kdo jej činí, jaké věci se týká a co odvolatel navrhuje. Zároveň musí odvolání obsahovat údaje o tom, proti jakému rozhodnutí směřuje, v jakém rozsahu ho napadá a v čem je odvolatelem spatřován rozpor s právními předpisy nebo nesprávnost rozhodnutí, popř. řízení, které vydání odvoláním napadeného rozhodnutí předcházelo. Platí, že pokud odvolatel neuvede, v jakém rozsahu rozhodnutí prvostupňového správního orgánu napadá, domáhá se zrušení celého rozhodnutí. Odvolání směřující jen proti odůvodnění rozhodnutí je v souladu se zákonem nepřipustné.

Po přezkoumání formální stránky odvolání odvolací orgán zkonstatoval, že zákonné požadavky na formu odvolání stanovené v § 37 odst. 2 a § 82 správního řádu jsou u odvolání splněny. K tomu, aby bylo možné odvolání přezkoumat i po stránce obsahové, však přistupují další dvě zákonné podmínky dle § 81 a 83 správního řádu, při jejichž absenci není přezkum odvoláním napadeného rozhodnutí v rámci odvolacího řízení možný. Konkrétně jde o podmínku, která stanoví, že odvolání musí být podáno v zákonné odvolací lhůtě a osobami k tomu oprávněnými. Zmíněné zákonné podmínky dle § 81 a § 83 správního řádu musí být splněny kumulativně, tj. absence byť jen jedné z těchto podmínek má za následek opožděnost nebo nepřipustnost odvolání a tudíž nemožnost na základě předmětného odvolání přezkoumat odvoláním napadené rozhodnutí v rámci odvolacího řízení.

Požadavek na osobu odvolatele uvedený v § 81 odst. 1 správního řádu omezuje možnost podat odvolání pouze na účastníky správního řízení. Odvolatelé jsou s ohledem na § 27 správního řádu účastníky řízení vedených pod výše uvedenými sp.zn. a č.j. a jsou tak osobami oprávněnými k podání námítky podjatosti. Zároveň jsou tedy odvolatelé i osobami, které jsou oprávněny podat odvolání proti usnesení tajemníka ze dne 3. 7. 2023, č. j. SMOL/196519/2023, kterým bylo rozhodnuto o jejich

námítce podjatosti vůči všem úředním osobám MMOI.

Druhá zákonná podmínka stanoví povinnost odvolatele podat odvolání včas, a to do uplynutí zákonné lhůty pro podání odvolání, která činí v souladu s § 83 odst. 1 správního řádu 15 dnů. Tato lhůta začíná běžet ode dne oznámení rozhodnutí. Dle příslušného správního spisu bylo napadené usnesení doručeno zástupci odvolatelů dne 3. 7. 2023. Odvolání bylo MMOI doručeno dne 18. 7. 2023, tedy poslední den lhůty pro podání odvolání. Lze tedy konstatovat, že jde o odvolání podané včas a k tomu oprávněnou osobou.

Jelikož bylo odvolání v pořádku jak po stránce formální, tak z hlediska požadavku na splnění zákonných podmínek dle § 81 a § 83 správního řádu, mohl se odvolací orgán přesunout k přezkumu samotného obsahu podaného odvolání. Tímto se odvolatelé domáhají změny usnesení ze dne 3. 7. 2023, č. j. SMOL/196519/2023 tak, že výše uvedené úřední osoby jsou podjaté.

Odvolací orgán uvádí, že usnesení dle § 14 odst. 3 správního řádu je rozhodnutím procesním, jemuž nepředchází žádné řízení o určení toho, zda oprávněná úřední osoba je či není vyloučena z projednávání věci. Z tohoto důvodu se odvolací orgán zaměřil na posouzení zákonnosti napadeného usnesení a odůvodněnosti jeho vydání, nikoli na přezkoumání postupu úřadu při projednání věcí, v jejichž souvislostech byla námitka podjatosti vznesena.

Správnost napadeného rozhodnutí přezkoumává odvolací orgán jen v rozsahu námitek uvedených v odvolání, jinak jen tehdy, vyžaduje-li to veřejný zájem. K vadám řízení, o nichž nelze mít důvodně za to, že mohly mít vliv na soulad napadeného rozhodnutí s právními předpisy, popřípadě na jeho správnost, se nepřihlíží.

K posouzení podjatosti úředních osob by Odbor SR KÚOK chtěl odkázat na ustálenou soudní judikaturu. Zmínit lze například nálezy Ústavního soudu I. ÚS 167/94, ze dne 27. 11. 1996, věnující se problematice podjatosti soudců, přičemž předmětné závěry se analogicky uplatní i v případě správních orgánů a úředních osob. Zmíněné rozhodnutí uvádí ve své právní větě následující: „...Podmínka § 14 odst. 1 občanského soudního řádu zakládá vyloučení soudců z projednávání a rozhodování věci nikoli pouze pro jejich skutečně prokázanou podjatost, ale již tehdy, jestliže *„lze mít pochybnost o jejich nepodjatosti“*. Nejde tudíž pouze o hodnocení subjektivního pocitu soudkyně, zda se cítí nebo necítí být podjatá, anebo hodnocení osobního vztahu k účastníkům řízení, ale o objektivní úvahu, zda - s ohledem na okolnosti případu - lze mít za to, že by soudce podjatý mohl být.“. Správní orgán tak je při posuzování namítané podjatosti povinen vzít v potaz jak hledisko subjektivní, tak hledisko objektivní. Úvaha, která správní orgán vedla k jeho závěru, pak musí být rozvedena v odůvodnění rozhodnutí.

V řešeném případě je možné odkázat i na judikát Ústavního soudu sp. zn. II. ÚS 105/01 ze dne 3. 7. 2001, který stanoví, že: *„K vyloučení soudce z projednání a rozhodnutí věci může dojít teprve tehdy, je-li evidentní, že vztah soudce k dané věci, účastníkům nebo jejich zástupcům dosahuje takové povahy a intenzity, že i přes zákonem stanovené povinnosti nebude schopen nezávisle a nestranně rozhodovat.“* (srov. též rozhodnutí Ústavního soudu ze dne 5. 6. 2008, sp. zn. II. ÚS 267/07). Odvolací orgán v návaznosti na citovaný úryvek rozhodnutí uvádí, že si je vědom skutečnosti, že otázka podjatosti nemůže být nikdy postavena zcela najisto. Po prostudování spisu a relevantní judikatury se nicméně Odboru SR KÚOK nejeví námitka odvolatelů ohledně existence podjatosti jako důvodná, jelikož neshledal

skutečnosti, které by na existenci podjatosti úředních osob ukazovaly. Obsah příslušného správního spisu, vyjádření odvolatelů i úředních osob, jakožto i další zjištění uvedená v odůvodnění odvoláním napadeného usnesení ze dne 3. 7. 2023, ani jakékoliv jiné skutečnosti nenapovídají tomu, že by byly úřední osoby podjaté.

Odvolatelé ve svém odvolání ze dne 18. 7. 2023 uvedli, že odvolání odůvodní ve lhůtě do 20 dní od tohoto podání a navrhuji, aby bylo usnesení tajemníka změněno tak, že úřední osoby jsou podjaté. Jelikož tajemník nevyzval odvolatele v souladu s ust. § 37 odst. 3 správního řádu, k odstranění nedostatků jejich blanketního odvolání, je doplnění odvolání ze dne 23. 8. 2023 považováno za včasné a řádné.

Odvolatelé uvedli totožné důvody jako ve vznesené námitce podjatosti. Domnívají se, že MMOI přistupoval rozdílně k [REDAKCE] a [REDAKCE], než k odvolatelům. Toto rozdílné zacházení shledávají zejména v umožnění [REDAKCE] nahlédnout do spisu manželů [REDAKCE] i přes to, že on, ani paní [REDAKCE] nejsou v daném řízení účastníci řízení. MMOI dále také k odvolatelům přistupoval rozdílně ve věci řádné plné moci, a to tak, že nevyžadoval řádnou plnou moc od [REDAKCE], zmocněnce paní [REDAKCE], zatímco na generální plné moci manželů [REDAKCE] bylo vyžádáno ověření podpisů. MMOI také neposkytl v zákonné lhůtě informace, které mohou výše uvedené doložit.

Odvolatelé dále poukazují na fakt, že došlo k nařízení zjevně nezákonné kontrolní prohlídky „Přístavba skladu“, i přes to, že si je MMOI ze své úřední činnosti vědom toho, že odvolatelé tuto stavbu užívají řádně v souladu s platným kolaudačním souhlasem. MMOI tímto pouze vyhověl obstrukčnímu podnětu [REDAKCE] s vědomím, že tímto jednáním [REDAKCE] směřuje pouze ke způsobení škody odvolatelům.

Odvolatelé dále poukazují na zjevné nezákonné kontrolní prohlídky počtu parkovacích míst, ačkoli MMOI při svých opakovaných kontrolních prohlídkách v místě na počtu parkovacích míst nic závadného neshledal, kontrolní prohlídka byla nařízena pouze, aby MMOI vyhověl obstrukčnímu podnětu [REDAKCE] s vědomím, že tímto jednáním [REDAKCE] směřuje pouze ke způsobení škody odvolatelům (v případě podnětu odvolatelů týkajícího se využití bytové jednotky v nemovitosti paní [REDAKCE] v rozporu s kolaudací, byl tento podnět odložen s odkazem, že MMOI při kolaudaci nic podobného nezaznamenal a není důvod provádět kontrolní prohlídku).

Odvolatelé dále zmiňují nařízení zjevné nezákonné kontrolní prohlídky kontejnerů, ač si je MMOI vědom ze své úřední činnosti, že se nejedná o stavbu, ani výrobek plnící funkci stavby a při svých opakovaných kontrolních prohlídkách v místě na kontejnerech nic závadného neshledal, kontrolní prohlídka byla nařízena pouze proto, aby MMOI vyhověl obstrukčnímu podnětu [REDAKCE] s vědomím, že tímto jednáním [REDAKCE] směřuje pouze ke způsobení škody odvolatelům. Dále je také potřeba podotknout, že ve všech správních řízeních se MMOI dopouští svévole a libovůle při správním uvážení, kdy tytéž skutečnosti hodnotí vždy kladně ve prospěch paní [REDAKCE] a současně v neprospěch odvolatelů. Např. v případě přezkumu pasportu hospodářské stavby paní [REDAKCE] nebyla skutečnost, že stavba nebyla geodeticky zaměřena a zapsána do katastru, nijak významná, v případě přezkumu pasportu hospodářské stavby odvolatelů však MMOI tuto skutečnost vyhodnotil jako důkaz v jejich neprospěch, tedy jako důkaz nepovolené stavby. V neposlední řadě odvolatelé také zmiňují zahájení řízení o odstranění stavby jízdní,

jež byla řádně povolena, geodeticky zaměřena a zapsána do katastru nemovitostí.

K výše uvedeným námitkám Odbor SR KÚOK uvádí následující.

Z uplatněné námítky podjatosti, ani z odvolání nebo obsahu spisu nevyplyvá nestandardní postup úředních osob a jejich postup nevzbuzuje pochybnosti o možné podjatosti. S ohledem na veškeré okolnosti a podklady Odbor SR KÚOK konstatuje, že v daném případě úřední osoby poměr k věci nemají.

Úřední osoby jsou zde především proto, aby fakticky vykonávaly působnost státního orgánu, tedy zajišťovaly řádný výkon veřejné správy. Postup správních orgánů, tedy i úředních osob, musí být v souladu s právními předpisy. Odvolatelé námitku podjatosti vůči úředním osobám staví na skutečnosti, že MMOI vyhovuje každému zjevně obstrukčnímu podnětu [REDAKCE] a MMOI tak nevystupuje vůči odvolatelům, a jiným subjektům rovnocenně.

K tomu Odbor SR KÚOK uvádí, správní orgán je povinen v souladu s § 42 správního řádu podnět přijmout, posoudit jej a prověřit v něm uvedené skutečnosti. Pokud dospěje k závěru, že je podnět důvodný, je správní orgán povinen postupovat zákonem stanoveným způsobem. Výsledkem šetření podnětu je rozhodnutí správního orgánu, že řízení zahájí z moci úřední, nebo že neshledal důvody k zahájení řízení z moci úřední, popř. že podnět postoupí příslušnému správnímu orgánu. Aby správní orgán mohl učinit toto kvalifikované rozhodnutí, musí k tomu mít odpovídající podklady. Šetření podnětu tedy musí být provedeno v takové kvalitě a kvantitě, aby umožňovalo správnímu orgánu rozhodnout o tom, zda jsou splněny předpoklady pro zahájení řízení z moci úřední. Rozsah a hloubka činnosti správního orgánu je tak dána vždy jejím účelem. Ačkoli se odvolatelům mohou jevit podněty podané [REDAKCE] resp. [REDAKCE] obstrukční, MMOI je povinen na základě zákona tyto podněty prošetřit a učinit kvalifikované rozhodnutí. Dále Odbor SR KÚOK odkazuje na usnesení tajemníka, který se v odůvodnění napadeného usnesení zabývá každou jednotlivou námitkou v jednotlivých řízeních. Stejně tak si tajemník vyžádal i vyjádření úředních osob, jejichž podjatost byla namítána.

Po zhodnocení všech skutečností a podkladů v příslušném správním spisu Odboru SR KÚOK nezbyvalo, než se přiklonit k závěrům tajemníka uvedeným v jeho odvoláním napadeném usnesení. Tajemník správně zhodnotil, zda v daném případě existuje podjatost úředních osob, přičemž Odbor SR KÚOK nevidí jakýkoliv důvod se od tohoto hodnocení odchýlit. Ani objektivní, ani subjektivní hledisko podjatosti neukazuje na jakoukoliv podjatost v počínání úředních osob. Za poměr k věci nelze považovat nezákonné či jinak nesprávné rozhodnutí pracovníka správního orgánu. Nestačí tedy pouhý obecný odkaz na poměr k věci, účastníkům nebo jejich zástupcům, ale k vyloučení pro podjatost je třeba nalézt vždy konkrétní zájem na výsledku řízení, pro který lze o nepodjatosti pochybovat, a faktickou možnost ovlivnění řízení.

Toto řízení je omezeno pouze na přezkum možné podjatosti ve smyslu § 14 správního řádu, přičemž, jak již Odbor SR KÚOK uvedl výše, z dostupných podkladů nevyplyvá nic, co by ukazovalo na podjatost úředních osob.

S ohledem na výše uvedené tedy nelze přisvědčit tomu, že by se v případě úředních osob jednalo o podjatost. Tajemník se s námitkou podjatosti v odůvodnění svého rozhodnutí vypořádal dostatečně, a opětovně tak lze dojít k již zmíněnému závěru, že otázku podjatosti posoudil správně, a to jak ze subjektivního, tak i z objektivního hlediska.

S ohledem na výše uvedené Odboru SR KÚOK rozhodnul tak, jak je uvedeno ve výrokové části tohoto rozhodnutí a odvolání [REDACTED] ze dne 18. 7. 2023 proti usnesení tajemníka ze dne 3. 7. 2023, č. j. SMOL/196519/2023, kterým nebylo vyhověno námitce podjatosti vůči úředním osobám v předmětných řízeních, v souladu s § 90 odst. 5 správního řádu, zamítnout a napadené usnesení potvrdit.

Poučení účastníků

Proti rozhodnutí odvolacího správního orgánu se v souladu s § 91 odst. 1 správního řádu nelze dále odvolat. Rozhodnutí odvolacího správního orgánu je v právní moci, jestliže bylo oznámeno všem odvolatelům a účastníkům uvedeným v § 27 odst. 1 správního řádu.

Obdrží:

1. [REDACTED]

Otisk úředního razítka.

Ing. Bc. Hana Mazurová
vedoucí oddělení stavebního řádu
Odboru SR KÚOK

Dále obdrží:

2. Magistrát města Olomouce, tajemník, Horní náměstí 583, 779 11 Olomouc
3. ad/a-330-V-5